

Baken Beleid

Inhoud

Inleiding	3
Missie en Visie	4
Samenkomsten	5
Huwelijk, andere levensverbintenissen	6
Relaties in het Baken	6
Wat vinden we belangrijk?	6
De praktijk	6
Bronnen:	7
Dopen en Opdragen	8
De Maaltijd van Jezus	12
Betekenis van Het Avondmaal	12
Geschiedenis.....	12
Doel van Het Baken	13
Cultuur van Het Baken.....	13
Keuzes.....	13
Hoe vieren we de Maaltijd van Jezus in Het Baken?.....	14
Jeugd en jongeren	15
Omzien naar elkaar	15
Financiële spelregels	16

Inleiding

Dit document fungeert als een soort ‘handboek’ waarin de kaders van BakenBeleid worden verzameld. Het is de bedoeling dat de verschillende onderdelen hiervan regelmatig onderwerp van gesprek zijn. In het beleidsplan (4-jaarlijks) wordt de planning en prioritering hiervan weergegeven vanuit een breder perspectief op koers en ontwikkeling van de gemeenschap.

Bij het opstellen van de plaatselijke regeling voor de vorming van de kerngemeente is in dit document in eerste instantie opgenomen het ontwikkelde beleid in de periode waarin het Baken als pioniersplek functioneerde. Veel beleid is ontstaan vanuit een pionierend gegroeide praktijk. Dit is het vertrekpunt waarmee kerngemeente het Baken haar beleidshandboek invult. Dit verklaart ook de verschillen in opbouw en omvang van de verschillende hoofdstukken. Er is geen eenduidig format gebruikt, maar beleid is vanuit de werkgroepen ontstaan.

Nadrukkelijk is de wens bij het samenvoegen van beleid in een beleidshandboek om ook als kerngemeente te blijven ontwikkelen. Het is dan ook de bedoeling dat dit beleidshandboek bijdraagt aan enerzijds duidelijkheid over hoe het in kerngemeente het Baken geregeld is, maar anderzijds ook ruimte biedt en uitnodigt om blijvend te pionieren.

Missie en Visie

We zijn geraakt door het verhaal van God en Jezus. We geloven dat het zoeken naar en leven met God echt relevant is voor je leven. We willen op een nieuwe en eigentijdse manier leven vanuit de kern van het christelijk geloof. Alle vragen mogen worden gesteld, maar we hebben niet op elke vraag een antwoord.

Het Baken is een plek te midden van de Woerdense wijken Snellerpoort, Snel & Polanen, Waterrijk en Staatsliedenkwartier. Het Baken is ook een geloofsgemeenschap waarin we elkaar en God kunnen ontmoeten. We doen dit op een open en toegankelijke manier waarin ruimte is voor verschillen. Iedereen is welkom: van zoekers en twijfelaars tot zekerweters en betweters.

We luisteren naar elkaar en ontdekken samen wat God ons in deze tijd te zeggen heeft, waarbij verschillende belevingen elkaar aanvullen. Onze bron is de Bijbel en we maken deel uit van de rijke traditie van het christelijk geloof. Wij willen een gemeenschap zijn die bemoedigend en relevant is.

Samenkomsten

Datum laatste update: januari 2019

Voor de samenkomsten in het Baken gelden als uitgangspunten:

- aanbod voor kinderen (zowel 12- als 12+)
- starttijd 10.30 uur
- tijdsduur is 1 uur
- laagdrempelig, dat is: welkom gevoel en hedendaags taalgebruik
- iedere samenkomst is er in ieder geval
 - o Bijbellezing
 - o Kaars aan
 - o Gebed
 - o Gelegenheid voor gebed/voorbede
 - o Ontmoeting met koffie/thee/limonade
- samenkomsten doen een appèl op actieve betrokkenheid (met ruimte voor 'kat uit de boom kijken en er 'zijn')

Overwegingen bij mogelijkheden om mee te experimenteren:

- plenair starten en daarna differentiatiemomenten
- differentiatiemomenten kunnen bijvoorbeeld zijn
 - o overdenking uitdiepen / verdiepen
 - o thema in verschillende vormen verwerken
 - o kinderprogramma
- **mogelijke** themalijn:
 - o 1^e zondag 'grote' samenkomst
 - o 2^e zondag 'kerkproeverij'vorm met differentiatie
 - o 3^e zondag Maaltijd vd Heer
 - o 4^e zondag 'kerkproeverij'vorm met differentiatie
- Voorbeelden interactie'dingen':
 - o Bij binnenkomst startvraag invullen mbt thema en tijdens samenkomst op terugkomen
 - o Kahoot
 - o Kort buurmangesprekje
 - o Geeltje gebruiken
 - o Kinderverwerking ook voor volwassenen
 - o Woordveld op scherm (mentimeter)

Aandacht is nodig voor: gesprek met band, aanvulling samenkomstleiding en team kinderwerk

Huwelijk, andere levensverbintenissen

Datum laatste update: februari 2022

Het beleid met betrekking tot huwelijk en andere levensverbintenissen is tot stand gekomen vanuit het bredere perspectief 'relaties in het Baken'

Relaties in het Baken

Relaties zijn deel van het leven. Gelukkig maar, want het is beter met z'n tweeën te zijn dan alleen (*Prediker 4*). De mens is een relationeel wezen. We hebben behoefte aan contact, gezelligheid, warmte en liefde. Daarom zetten we ons in om als geloofsgemeenschap te groeien (of een geloofsgemeenschap op te bouwen).

Er zijn verschillende soorten relaties: vrienden, familie, kennissen, liefdesrelaties. Er zijn *gegeven* relaties (familie) en *gekozen* relaties (vrienden en liefdesrelaties). Relaties gaan ons dus allemaal aan.

Verhalen uit de Bijbel en het leven van alledag laten zien dat (familie)relaties breekbaar zijn. Dat onvermogen, koppigheid (*Matteüs 19*), ... ervoor kunnen zorgen dat relaties onder spanning komen te staan en ervoor zorgen dat wegen zich scheiden. We kennen allemaal wel mensen in onze omgeving met ruzie in de familie of een gebroken relatie en/of hebben dat zelf ervaren.

Tegelijk zien we dat relaties in de Bijbel serieus worden genomen. De 10 geboden staan er vol mee: heb respect voor je vader en je moeder, vermoord niemand, ga niet vreemd, steel niet, vertel (bij de rechter) geen leugens over iemand, verlang niet naar iets dat van een ander is (*Exodus 20*). In de basis gaat het erom dat we het goed met elkaar hebben en houden. Liefde speelt een belangrijke rol in het christelijk geloof. Had ik de liefde niet, ik zou niets zijn (*1 Korintiërs 13*). Liefde vergt best wat inspanning: verdraagzaamheid, volharding, jezelf niet belangrijker vinden dan een ander, ... En ook vergeving. We geloven in God die onvoorwaardelijk van ons houdt en zijn vergeving aanbiedt in Jezus Christus. Aangeraakt door deze liefde worden wij ook aangespoord om ons in te zetten om relaties te herstellen en anderen te vergeven (*Onze Vader, Matteüs 6*) (waar dat mogelijk is).

Wat vinden we belangrijk?

- Het zijn/vormen van een gemeenschap
- Relaties van liefde en trouw
- Een plek om te herstellen van gebrokenheid, van teleurstelling
- Een plek om opnieuw te beginnen

De praktijk

- Dit betekent in de praktijk dat we energie stoppen in het vormen van een gemeenschap, door kringen, thema's, omzien naar elkaar op verschillende manieren.
- Dat we relaties van liefde en trouw zegenen en van te voren in gesprek gaan over liefde en trouw, de Bijbel, de liefde en God.

We hopen dat het Baken groeit tot een plek waarin we liefde mogen vieren, elkaar kunnen bemoedigen in tijden dat het stroef loopt, mensen met gebroken relaties kunnen herstellen, mensen nieuwe hoop mogen vinden en vieren. Aangezet door de liefde van God.

Het Baken is een plek voor iedereen (evt. aangevuld met: alleengaanden, perfecte ogende gezinnetjes, kortom een plek voor heilige zondaars, etc.)

Bronnen:

- De Kruijf, Ethiek onderweg
- Schaafsma, Familie als gegeven (PKN brochure)

Dopen en Opdragen

Datum laatste update: mei 2022

Dopen en opdragen in Het Bakken

Het dopen of opdragen van je kind of jezelf laten dopen noemen we in Het Bakken een geloofsmijlpaal. Een belangrijk moment in je geloof en in je relatie met God. Naast doop en opdragen kennen we als geloofsmijlpaal ook de maaltijd van Jezus en geloofsbelijdenis ('Ik geloof') doen. We vinden het belangrijk om deze geloofsmijlpalen met elkaar in Het Bakken te vieren. Want in het teken en ritueel van deze bijzondere momenten wordt Gods liefde voor ons en Gods betrokkenheid bij ons leven zichtbaar en tastbaar.

In dit document lees je meer over de betekenis van dopen. Hierover gaan we met elkaar in gesprek als voorbereiding op de samenkomst waarin kinderen worden gezegend en gedoopt.

Dopen

Vanaf het begin van de christelijke kerk is dopen het teken van toewijding aan het geloof in Jezus Christus. Het is de eeuwen door het teken van inlijving in de geloofsgemeenschap. Het is een ritueel waarin christenen van alle tijden zichzelf en elkaar herkennen.

Geschiedenis van de doop

De doop heeft een lange geschiedenis, die al veel eerder begint dan de kerk. Het woord 'dopen' komt van het gotische 'daupjan', wat onderdompeling betekent. De Joden kenden de doop als mikva, het gebruikelijke reinigingsritueel bij onder meer de wijding van een priester, de reiniging van een vrouw na de menstruatie en de inlijving van een heiden bij het Joodse volk. Johannes de Doper gebruikte de mikva ook: hij riep zijn toehoorders op zich te bekeren van hun zondige leven en zich te laten dopen in de Jordaan. Jezus zelf liet zich ook onderdompelen en gaf zijn leerlingen later opdracht alle volken te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. In de eerste christelijke gemeenten werden vooral volwassenen gedoopt. Meestal gebeurde dat in de paasnacht, vanwege de symboliek: het oude leven sterft met Christus en het nieuwe leven staat met en dank zij Hem op. Veel meer dan tegenwoordig lag de nadruk op het breken met Satan en het afzweren van het oude leven. Voorafgaand aan de doop vastten de dopelingen veertig dagen om zich te bezinnen. Ook kregen ze les in de geloofsleer (catechisatie) en ondergingen ze een geloofsonderzoek.

De dopelingen daalden bijna naakt af in het water. In de begintijd van de kerk was dat stromend water buiten, maar later doopte men in een badhuis of een groot bad (vont) in de kerk. Na de onderdompeling kregen de dopelingen een wit doopkleed om. Dat symboliseerde dat zij een nieuw leven begonnen en bekleed waren met Christus. Bij de doop kregen de dopelingen ook een nieuwe – christelijke – naam als teken van hun nieuwe leven. Met een brandende fakkel of kaars als teken van het licht van Christus, liepen de dopelingen daarna de kerk in.

Doopgebruiken

Veel van de doopgebruiken en symbolen uit de vroege kerk kennen we nu nog:

- de doopvont is het overblijfsel van het grote bad waarin de volwassen dopelingen ondergedompeld werden in de eerste eeuwen van de christelijke kerk;
- de doopjurk is de opvolger van het witte doopgewaad dat de dopelingen na de onderdompeling kregen; symbool van de afwassing van de zonden en het nieuwe leven;
- de doopnaam is een restant van de nieuwe (christelijke) naam die dopelingen kregen als teken van hun nieuwe leven;

- de doopkaars (in sommige kerken in gebruik, aangestoken aan de paaskaars) komt van de brandende fakkel of kaars die de dopelingen de kerk in droegen na hun doop als teken van het licht van Christus;

In sommige kerken zijn daarnaast ook eigen gebruiken ontwikkeld.

Drie betekenissen van de doop

Wij dopen in Het Baken omdat Jezus zijn leerlingen dat vroeg en omdat die leerlingen dat ook deden. Lees maar na in Mattheus 28:19-20: "Jullie moeten naar alle volken gaan, zodat iedereen mijn leerling kan worden. Jullie moeten de mensen dopen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige Geest. Leer de mensen om zich te houden aan alles wat ik jullie verteld heb. En vergeet nooit: ik ben altijd bij jullie, totdat de nieuwe wereld komt." En in bijvoorbeeld Handelingen 2:37-38 'Vrienden, wat moeten we doen?' Petrus zei: 'Jullie moeten allemaal je leven veranderen, en je laten dopen in de naam van Jezus Christus. Dan zal de Heer, onze God, jullie zonden vergeven. En hij zal de heilige Geest aan jullie geven.' Jezus zelf werd gedoopt door Johannes de Doper (Marcus 1:9 etc.). Hij werd nog voordat Hij als Messias optrad, gedoopt in de rivier de Jordaan in Israël. Dopen in de kerk is een afbeelding van die doop in een rivier.

Ten eerste is het dopen een symbool voor wat er in de bijbel staat. Dopen met water roept herinneringen op aan andere Bijbelgedeelten waar water een belangrijke rol speelt. Dat begint al gelijk in Genesis 1. De aarde was nog woest en ledig. En de Geest Gods zweefde over de wateren. Maar God spreekt "licht" en er is licht. Op Gods woord komt er leven. Door te dopen herinneren we aan de schepping. Ieder mens wordt geboren. Maar door de doop worden we eraan herinnerd dat dat een mens ook geschapen is, gewild door God. De doop met water herinnert ook aan Noach die gered werd uit de zondvloed. De doop herinnert aan het joodse volk dat door de Schelfzee uit Egypte werd geleid. De Farao kwam in diezelfde zee om. De doop herinnert ook aan Jezus' doop. Vanaf het moment dat Hij gedoopt was, begon zijn werk als Messias, als Gezalfde van God. Lees maar na in Lucas 3:21-22, en 4:14 en verder.

Al die verhalen wijzen erop dat God uit de dreiging en de chaos (= het ondergedompeld worden in water) bevrijdt. Hij geeft je in je leven de vaste grond onder de voeten. Dat weet je wel. Dat gebeurt ook niet pas door de doop. De doop is een bevestiging van wat we al weten en geloven. Net als bij een huwelijk. Dan beloof je elkaar trouw en doe je elkaar een ring aan. Zonder die belofte en die ring weet je ook wel dat je elkaar trouw wilt zijn. Maar door dat op een symbolische manier uit te spreken en te laten zien, bevestig je wat je weet en gelooft.

Zo is het ook met de tweede betekenis van de doop: de doop wast schoon. Iedereen denkt bij water aan het water van het handenwassen of van de douche. Met water kun je jezelf schoonmaken. Door de doop met water, in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, wordt de dopeling schoongemaakt door God. Het schoonmaken betekent hier het vergeven van zonden. Johannes de Doper noemt dat de 'doop der bekering tot vergeving van zonden'. Paulus schrijft daarover ook in Romeinen 6:1-14. Een baby'tje kent natuurlijk geen bewuste zonden. Een volwassen daarentegen wel. Door de doop is een dopeling niet gedurende zijn of haar leven zondeloos. Maar de doop bevestigt of openbaart hier ook weer waar we op vertrouwen. Namelijk dat God bij de dopeling wil horen. God zal met zijn vergeving en verzoening ook deze dopeling liefdevol nabij zijn.

De derde betekenis van de doop is die van de inlijving in de gemeenschap. Wij behoren tot een gemeenschap van mensen die net als Jezus Christus gedoopt zijn. Door de doop horen we gezamenlijk bij Jezus Christus, door wie we geloven. Je zou zelfs kunnen zeggen, de gemeenschap is als het lichaam van Jezus. De gemeenschap van gedoopte mensen geeft handen en voeten aan Jezus' Grote Nieuws.

Dankbaarheid

Als je je kindje laat dopen of opdragen doe je dit ook uit dankbaarheid. In de samenkomst uit je je dankbaarheid voor dit kind aan God. Je wilt God bedanken. En daarom kom je met je kind in Het Baken. En je bent blij dat je kind gedoopt of opgedragen mag worden.

Wat gebeurt er met de doop?

Al met al is de doop geen magie. Niet door te dopen wordt jij of jullie kind een kind van God. Dat is natuurlijk al voor de geboorte. Door de doop laten we alleen zien hoe het zit. Door de doop maken we openbaar wat anders verzwegen zou kunnen worden, namelijk dat jijzelf of jullie kind een geschapen kind is, een kind dat altijd mag vertrouwen op Gods nabijheid, een kind ook dat bij Jezus Christus hoort. Dat vieren we met de doop. Op zondag. In het midden van de gemeenschap. Met water.

Dopen en opdragen in Het Baken

Voor zowel kinder- als volwassendoop zien we dat er een Bijbelse en theologische basis is, en daarom geven we ruimte aan beide vormen van doop.

Als je je kindje laat opdragen laat je zien dat jullie je kindje niet zomaar hebben gekregen, dat je dankbaar bent en ervoor kiest je kind met God en Jezus op te voeden. Het is een geloofsmijlpaal voor jullie als ouders. Met de bijbeltekst uit 1 Samuel 1:27-28 zeggen jullie: "Om dit kind heb ik toen gebeden en de Heer heeft mijn gebed verhoord. Daarom geef ik hem nu voor zijn hele leven aan de Heer." Ook als gemeenschap staan we om het kind heen. Bij het opdragen krijgt je kindje een zegen. De doop is een persoonlijke keuze voor het kind zelf.

Als je je kindje laat dopen kies je als ouders voor de doop van je kindje. In Het Baken dopen we vaak door water uit te gieten over het hoofd van de dopeling. Ook is er op verzoek een kindje door onderdompeling gedoopt en een volwassene (bij uitzondering) thuis.

Als je als kind gedoopt bent, kun je je doop op latere leeftijd met geloofsbelijdenis beamen. Als je als kind bent opgedragen, kun je op latere leeftijd gedoopt worden.

Bij zowel geloofsbelijdenis als volwassendoop is er van te voren een 'ik geloof' traject.

De doop vindt in principe plaats in het midden van de gemeenschap en daarom in principe ook door de eigen predikant / kerkelijk werker.

Wil je meer weten?

Kinder of volwassendoop: maakt het iets uit? Deze vraag beantwoord door theoloog Reinier Sonneveld: [De kinderdoop of de volwassendoop: maakt het iets uit? - EO](#)

Op deze website staan de verschillen, overeenkomsten en beweegredenen helder uitgelegd:
<https://www.pgbruchterveld.nl/kerkdiensten/wil-je-je-kind-laten-dopen-of-opdragen-wil-je-zelf-gedoopt-worden/>

Opzet van de samenkomst

De opzet van de doopsamenkomst is in grote lijnen als volgt

1. Welkom, aansteken van de kaars
2. Zingen aantal liederen
3. Gebed
4. Kindermoment
5. Korte overdenking
6. Bediening van de kinderzegen en de doop
7. Zingen aantal liederen
8. Collecte
9. Zegen

In deze opzet zijn in ieder geval alle onderdelen van de samenkomst opgenomen. Daarbinnen kan nog gevarieerd worden. Het is bijvoorbeeld ook mogelijk om de kinderzegen en de doop aan het begin van de samenkomst te hebben en daarna de overdenking. Met betrekking tot de liederen is het mogelijk om tijdens de samenkomst bijvoorbeeld 2 blokjes van een aantal liederen te zingen. Of juist de liederen meer te verspreiden over de samenkomst. De uiteindelijke invulling van de samenkomst geven we met elkaar vorm.

De Maaltijd van Jezus

Datum laatst geactualiseerd: voorjaar 2022

Betekenis van Het Avondmaal

Wereldwijd worden de volgende betekenissen aan het Avondmaal toegekend, gebaseerd op Bijbelteksten uit de Evangelien, Handelingen en de brieven van Paulus:

- Het Avondmaal als herinneringsmaaltijd: 'Doe dit om mij te gedenken'. We gedenken Christus' leven, lijden, sterven en opstanding;
- Het Avondmaal als verzoeningsmaaltijd: 'Het lichaam (van Christus) dat voor ons gegeven wordt', en: 'Het bloed wordt vergoten tot **vergeving** van zonden.' We nemen Christus' offer aan en krijgen vergeving;
- Het Avondmaal als bekrachtigingsmaaltijd: 'Het nieuwe verbond dat door Christus' bloed gesloten wordt', of: 'Het bloed is het bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt'. We ervaren en bedenken wat dit betekent;
- Het Avondmaal als gemeenschapsmaaltijd: 'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten'. Bij het Avondmaal worden we één met Christus en met alle christenen ooit en overal;
- Het Avondmaal als uitnodiging van de Heilige Geest: De Heilige Geest verbindt ons met Jezus Christus en zo worden onze relaties met God, met elkaar, de mensen en alles om ons heen vernieuwd.¹
- Het Avondmaal als dank aan God: Brood en wijn worden gezien als (dank)offer aan God (mede daarom neemt iedereen iets mee (eten of collectegeld));
- Het Avondmaal als maaltijd van Gods Koninkrijk: Het Avondmaal is het aperitief van Gods nieuwe wereld en hiermee vieren we alle tekenen daarvan.

Geschiedenis

Het laatste avondmaal van Jezus en zijn leerlingen was een joodse pesachmaaltijd (Lc. 22:15). De pesachmaaltijd werd en wordt door joodse gelovigen thuis gevierd met familie en vrienden. Het was een informele bijeenkomst. Eigenlijk een 'gewone' maaltijd met een paar betekenisvolle momenten. Voor de joden was/is het centrale thema het herdenken van de bevrijding uit de slavernij in Egypte. Ze gaven dit vorm door op een paar momenten tijdens de maaltijd bepaald voedsel te delen, brood te breken en wijn te drinken. De eerste (joodse) christenen in Jeruzalem namen deel aan de 'eredienst' in de tempel en/of synagoge. Daarnaast gingen ze ook door met het houden van gemeenschappelijke maaltijden in hun huizen in de lijn van het laatste Avondmaal (Hd. 2:46). Op verschillende plekken in het N.T. wordt verteld over deze maaltijden (bv. Hd. 20:7-11, 1 Kor. 11:17v.). Zo kunnen we lezen dat mensen allemaal naar draagkracht wat bijdroegen aan deze maaltijden, op een 'American party' manier. In de loop van de derde eeuw werd het Avondmaal steeds vaker zonder maaltijd gevierd, maar nog altijd in huizen (vanwege de Romeinse vervolging). In deze vieringen lag de nadruk niet zozeer op het bevrijd zijn uit Egypte, maar op het bevrijd zijn van zonde en egoïsme. Aan het begin van de 4^e eeuw, met de bekering van de Romeinse keizer Constantijn, onderging het christendom een metamorfose. Door sommigen ook wel de 'zondeval van het christendom' genoemd. In elk geval werd alles publieker, massaler en geïnstitutionaliseerder. Dit gold ook voor het Avondmaal. De viering hiervan verplaatste zich uit de huizen naar de kerkgebouwen. Het Avondmaal werd niet langer bediend door de huiseigenaar, één van de profeten of diakenen aan de keukentafel met eenvoudige gebeden. Het vond nu plaats voor een altaar, door priesters die lange gebeden uitspraken. Hoe je het wend of keert. De hele praktijk van het

¹ *Tastbare nabijheid*, de Jong en Muis.

Avondmaal veranderde en verloor zijn informele en eenvoudige sfeer. Het Avondmaal of de Eucharistie zoals wij deze nu doorgaans vieren is individualistischer (je neemt je eigen stukje of slokje op je eigen moment en er is geen sprake van interactie). Daarnaast is de kern van de zaak (het breken en eten van brood en drinken van wijn) gereduceerd tot een moment van een paar seconden, ingebed in een langer ritueel.

Doel van Het Bakken

- We willen rand- en buitenkerkelijke mensen bereiken met het evangelie.
- We willen toegankelijk zijn en de boodschap van het evangelie relevant maken voor het leven van de mensen in Snel & Polanen en Waterrijk.
- We hebben de opdracht gekregen anders te zijn dan de rest van de kerkelijke kaart van Woerden.

Cultuur van Het Bakken

Als je naar de samenkomsten en andere activiteiten van Het Bakken kijkt zijn er een paar belangrijke elementen die telkens terugkomen:

- Het gaat over hoe je Christus kunt volgen in je leven van alledag;
- Er is een informele en losse sfeer;
- Er is ruimte en aandacht voor kinderen;
- Veel mensen participeren;
- De boodschap is concreet.

Keuzes

Gekoppeld aan echte maaltijd?

We willen het Avondmaal in Het Bakken koppelen aan een echte maaltijd. Een maaltijd is een bewezen kracht voor gemeenschapsopbouw, zoals bij de Alpha Cursus. Daarnaast is het hele idee van het oorspronkelijke Avondmaal, een maaltijd.

Hier kleven ook nadelen aan:

- Het is meer organisatie, dus zijn er voldoende mensen nodig voor deze organisatie;
- Een groep zal mogelijk niet aanhaken (zoals bleek bij het lunch-experiment vorig jaar).

Met kinderen?

Het Avondmaal in Het Bakken willen we openstellen voor kinderen omdat:

- Het pesachmaal ook met de hele familie gevierd werd;
- Het eigen aan de cultuur van Het Bakken is om alle ruimte aan kinderen te geven;
- Jonge gezinnen in de wijk Snel & Polanen en Waterrijk de meerderheid vormen.

Open of gesloten?

De meeste kerken vieren (in elk geval formeel) een 'gesloten' Avondmaal. Het Avondmaal is dan open voor gedoopte leden en/of belijdende leden en voor gedoopte leden en/of belijdende leden van een selectie van andere kerkgenootschappen. Hier hebben deze kerken goede argumenten voor. In Het Bakken vieren we echter een Avondmaal open voor iedereen die dat wil. Want:

- We willen een open gemeenschap zijn;
- We willen mensen bereiken met het evangelie. Ook dit is een communicatiemiddel;

- Een structuur met verschillende cirkels van nabijheid is niet eigen aan Het Baken. Christus centraal en daar om heen ieder op zijn eigen plek is meer zoals we de gemeenschap vormgeven;
- Maaltijden zijn in het evangelie ook gevuld met buitenstaanders;
- Het brood en de wijn zijn geen magische elementen. Ze krijgen pas betekenis als die er door de ontvanger aan verleend wordt.

Daarom blijven we zoeken naar een toegankelijke vorm waarin buitenstaanders (zoekers, bezoekers, rand- of niet-gelovigen) niet buitengesloten worden. Ze moeten kunnen participeren en zelf de keuze krijgen om ook de betekenis van het gebeuren te accepteren. Dat kan bijvoorbeeld door tijdens het 'sacramentele' gedeelte van de maaltijd iets te zeggen in de trend van: "door dit brood te eten en deze wijn te drinken accepteer je Christus' offer voor jou en word je deel van hem en zijn kerk."

Hoe vieren we de Maaltijd van Jezus in Het Baken?

De eerste keren werd de Maaltijd van de Heer in de pioniersplek maandelijks, op de vrije zondag, gevierd, rond lunchtijd als deel van een lunchmaaltijd. Er was een verdiepend geloofsgesprek aan tafel, uitleg over het avondmaal, een speciaal moment waarop de instellingswoorden klonken en daarna deelden men met elkaar brood en wijn. Het verlangen daarbij was dat hierdoor de gemeenschap zou groeien, omdat avondmaal een gemeenschapsgebeuren is. Mensen moesten hiervoor speciaal naar het Baken komen, dat maakte dat het niet genoeg bezocht werd (om als gemeenschap te groeien).²

Al snel werd de Maaltijd van de Heer verplaatst naar een "interactieve zondag", op de reguliere tijd. De viering was vergelijkbaar, met daarna koffie en thee. Alle bezoekers nemen iets lekkers mee voor bij de koffie en thee na afloop om dat ook met elkaar te delen. Daarin zit nog het idee van een echte maaltijd, wat we belangrijk vinden. Deze vieringen waren kleinschalig.

In 2019 is de maaltijd van de Heer een keer in een viering met band gevierd met een grotere groep. Nieuw is sinds 2020 ook dat mensen iets meenemen voor de voedselbank. Vroeger namen mensen ook eten mee om met elkaar te delen, nu doen we dat om te delen van onze rijkdom aan mensen die afhankelijk zijn van de voedselbank.

In coronatijd hebben we de maaltijd van de Heer minder gevierd en toen corona geland was, hebben we het weer opgepakt in een kleine groep in Het Baken en thuis online verbonden met Het Baken.³

² Een voorbeeld: We komen bij elkaar op de vrije zondag rond lunchtijd. Iedereen neemt wat te eten en te drinken mee. Iedereen naar draagkracht van tijd en geld. In de hal of de grote zaal zijn tafels gedekt met max. 12 zitplaatsen. Op de tafels staat een mand met brood (bijvoorbeeld een Turks brood of matzes) en staan wijn en druivensap. Aan elke tafel zit iemand die de leiding neemt in het gebeuren. Voordat we beginnen met eten wordt er een Bijbelgedeelte gelezen. Elke keer kan de nadruk op een andere betekenis van het Avondmaal liggen. We bidden het Onze Vader. Daarna wordt kort uitgelegd wat het Avondmaal is. Er wordt door middel van een gepaste vorm aan de kinderen duidelijk gemaakt wat het Avondmaal is. De 'instellingswoorden' worden uitgesproken in begrijpelijke taal. Iemand aan de tafel breekt het brood en de broodmand wordt doorgegeven. Deel 2 van de instellingswoorden wordt uitgesproken en de wijn en druivensap wordt ingeschonken. Iedereen neemt een slok. We beginnen met de lunch. Tijdens de lunch wordt het geloofsgesprek gestimuleerd gedurende een afgebakende periode. Bijvoorbeeld door 'kaarten op tafel'. Als iedereen klaar is met eten zingen we een lied.

³ <https://www.trouw.nl/opinie/laten-we-ervaren-dat-de-geest-ook-digitaal-waait-door-brood-en-wijn~bc51a207/?referrer=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2F>

Jeugd en jongeren

Tekst wordt nog geactualiseerd.

Omzien naar elkaar

Tekst wordt nog geactualiseerd.

Financiële spelregels

Datum laatst geactualiseerd: februari 2024

Als Kernteam krijgen we regelmatig verzoeken om een financiële bijdrage voor een activiteit of aanschaf van materialen. Het is dan handig om een aantal spelregels te hebben. We hebben besloten om de beslissingsbevoegdheid bij de penningmeester te leggen als het gaat om verzoeken om een bijdrage tot € 250. Voor verzoeken boven € 500 is bespreking binnen Kernteam nodig. In het tussenliggende gebied zal er overleg plaatsvinden tussen penningmeester en het lid Kernteam dat verantwoordelijk is voor het desbetreffende aandachtsveld (bijvoorbeeld Samenkomsten, Groeien en Leren)

Einde document